Р Е Ш Е Н И Е
№ 42748

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 74 състав,** в публично заседание на 19.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7201** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 б.“з“ „аа“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Ц. А.,[ЕГН], с адрес: [населено място], [жк],[жилищен адрес]чрез адв. П., съдебен адрес: [населено място], ул.131 № 2А,вх.А,ет.1,ап.3,моб.тел.:[ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-1116-000043/24.03.2026г. издадена от младши автоконтрольор М., ОДМВР,Б., с която по отношение на жалбоподателката е постановно временно отнемане СУМПС до решаване на въпроса за отговорността но не повече от 1 месеца.
Иска се отмяна на оспореният акт,тъй като:
В заповедта не е посочен конкретниятг размер напревишената скоросот – липсата на този съществен елемент от фактическият състав води донеяснота наобвинението и ограничава правото на защита на лицето.Не е посочен и приспаднатият толеранс.
В законосустановеният срок подадена декларация кое е лицето управлявало автомобила към момента на твърдяното нарушение,въпреки това заповедтга е издадена срещу жалбоподателя а не срещу действителния извършител.
Заповедта е постановена в нарушение на чл.6 АПК.
Ответната страна не изразява становище по жалбата.
Процесната жалба е допустима и редовна/ с отстранена нередовност с молба от 26.06.2026/, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр. чл. 171 т.2А б.“а“, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.
По съществото на спора,с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка съдът

съобрази и приема:
С оспорената заповед е установено,че на 19.09.2025г. в 08:50ч. по АМ С. км 88+700 в осока на движение от Б. към С. извън населено място при ограничение на скоростта от 110км/ч указано и със знак В-26 Ц. А. управлява лек автомобил А. РС6,рег. [рег.номер на МПС] със коросот от 180км/ч с след пирспаднат толеранс в полза на водача. В заповедта е посочено изрично,че сокоростта е установена и заснета св снимка № 021851 с АТСС Celeritas MVD 2020,като водача е запознат със снимковият материал при попълване на декларация по чл.188 ЗДвП. Посоченто е още,че във връзка с преписка рег. № 1116р-12040/19.11.2025г. е издаден и АУАН.
Поради това и е наложена принудителна административна мярка по чл. 171 т.1 б.“з“ аа) от ЗДвП - „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността но не повече от 1 месец“ .
По силата на чл.172 ал.1 от ЗДвП, Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.
Процесно обжалваната Заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, като служебно известна е Заповед № 81213-1632/02.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи,а по делото е приложена Заповед № 244з-47/07.01.2026г. на Директора на ОДМВР-Б. с която лицата,заемащи длъжност младши автоконтрольор първа и втора степен в сектор ПП са упълномощени да издават заповеди, сред които и тези по чл.171 т.1 б.“з“ от ЗДвП. Процесната заповед е постановена от служител заемащ длъжност младши автоконтрольор в сектор ПП.
Заповедта е издадена в писмена форма, ив съответствие с изискването за изложение на фактически и правни основания,респ. пълна немотивираност.
По силата на чл. 171 т.1 б.“з“ аа) от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 1 месец – за нарушенията по чл. 182, ал. 1, т. 5, ал. 2, т. 6 и чл. 183, ал. 6 и 7.
Противно на възраженията на жалбоподателя в процесната заповед ясно е посочена както скоростта на движение на автомобила,така и ограничението при което тази скорост се явява в превишение.Налице е изрична референция и към снимковият материал по преписката и съставеният АУАН. Жалбоподателката с подписа си е удостоверила,че се е запознала със снимковият материал,видно от който/виж л.19 от делото/ясно се ястановява и местоизвършването на нарушението и автомобила и датата и часа на извършване,както и позволената и превишената скорост.
Иизвън изложеното в самата заповед следва да се има предвид още,че съгласно Тълкувателно решение №16/1975 г. на ОСГК на ВС, което не е загубило актуалност и след приемането на АПК, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, например в съобщението до страните, или в друг документ към изпратената преписка. Противно на твърденията на жалбоподателя процесно оспорваната заповед съдържа препращане към съставеният спрямо жалбоподателят АУАН и от този акт и снимковият материал по преписката се установяват всички необходими за обосновката на акта обстоятелства. В този смисъл процесната заповед е мотивирана.
Същевременно обаче заповедта е постановена при съществено нарушение на прозиводствените

правила довело и да материална незаконосъобразност на акта.
По силата на посочената норма процесната ПАМ се прилага спрямо водач, а не спрямо собственик на МПС. Видно от данните по делото - на 01.12.2025г. жалбоподателката е депозирала декларация по чл.188 ЗДвП с която посочва,че автомобилът и е бил оставен в автокъща Макстрейд и е управляван от неизвестни за нея лица. От същата дата са представени и сведения от жалбоподателката,че автомобилът е оставен във въпросната автокъща за продаване,адресът на автокъщата,изявление,че автомобилът се управлява от неизвестно за жалбоподателката лице и,че не го е предоставяла на трето лице за придвижване. Същите данни се съдържат и в подадено от нея възражение от което е видно и лицето на което е представен автомобила – Д. Л.,с посочено ЕГН и тел. номер.
В такава хипотеза и съгласно нормата на чл.35 АПК най-малкото,което е следвало да направи ответника е да изиска някакъв документ потвърждаващ твърденията на жалбоподателката/предвид факта,че декларацията се представя за целите на административно-наказателното производство, а в настоящото - това е твърдение на страната,което следва да бъде проверено за законосъобразно приключване на производството/.
Като напълно е игронирал посочените обстотелства и не е извършил никаква проверка по тях,ответника е постановил незаконосъобразен административен акт.
С оглед изхода от спора и съобразно нормата на чл.143 ал.1 АПК вр. чл.38 ал.1 т.3 ЗАдВ. и предвид липсата на възражение от ответника,съобразно нормата на чл.78 ал.5 ГПК, в полза на адвоката на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 511,29евро, а в полза на жалбоподателя – 5.11евро платена държавна такса. Липсата на възражение от ответника преклудира възмвожната съдебна проверка относно наличието на предпоставки за осъществяване,респ. възмездяване безплатната правна помощ.
Поради това и на основание чл. 172 ал.2 предл.второ от АПК, Административне съд С.-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-1116-000043/24.03.2026г. издадена от младши автоконтрольор М., ОДМВР,Б..
ОСЪЖДА ОДМВР Б. да заплати на адв. К. П.,САК, сумата от 511,29евро/петстотин и единадесет евро и двадесет и девет цента/.
ОСЪЖДА ОДМВР Б. да заплати на Ц. А.,[ЕГН] сумата от 5,11/пет евро и единадесет цента/ съдебно-деловодни разноски.
Решението е окончателно.
Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: